

תורה אור
Torah Or

By Rabbi Schneur Zalman of Liadi

פרשת בא — מאמר בעצם היום הזה

Maamar Beetzem Hayom Hazeh

Why the Prophets Used a New Name for G-d: Tzevaos?

As the Influence of Moses Faded, the Prophets Revealed the G-dliness
Hidden within the World

Instructor: Rabbi Yossi Paltiel

~*~

Dedicated by

"THE CHANIN FUND"

In the merit of

The grandfather of "THE CHANIN FUND"
Reb Chaikel Ben Reb Schneur Zalman Yitzchok Chanin

For the Yartzeit, 6 Shvat, 5764

Reb Chaikel was a living example of tzedaka and chesed
He had a special sense when it came to helping another Jew

To make a contribution or sponsor a class please visit
www.TheYeshiva.Net/Donate

תורה אור פרשת בא מאמר דיבור המתחיל בעצם היום הזה

ס,א

- 1 **בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים.** הנה ארז"ל על חנה מיום שברא הקב"ה
2 את עולמו לא היה אדם שקראו להקב"ה צבאות עד שבאת חנה כו'. דהיינו שהיא פתחה תחלה
3 לקרות הקב"ה הוי"ה צבאות ואמר הקב"ה עתיד בן שלך לפתוח בנבואה בשם זה כמ"ש ויאמר
4 שמואל כה אמר ה' צבאות פקדתי כו'.
- 5 והנביאים האחרונים נבאו בשם זה ובפרט חגי זכרי' ומלאכי יותר מכולן. וקיי"ל (ספ"ד דשבועות)
6 דצבאות הוא מן השמות שאינן נמחקין.
- 7 והנה מתחלה יש להקדים ענין השמות מהו. גם מעלת שם המיוחד שם הוי"ה על שאר השמות
8 ואח"כ ית' אי"ה ענין שם צבאות.
- 9 הנה ידוע שמהותו ועצמותו של הא"ס ב"ה הוא פשוט בתכלית הפשיטות ולא שייך כלל במהו"ע
10 ענין התוארים שנמצאו שכינו לו ית' בתורה ובדברי הנביאים ובדברי רז"ל כמו חכם חסיד
11 רחמן כו' וכיוצא בהן.
- 12 כי הוא ית' מרומם ונשגב ומובדל מכל גדרים אלו שהחכמה שהיא המעלה הראשונה בנבראים
13 היא נחשבת כעשיה גשמי' לגבי מהותו ועצמותו ית'. ומכ"ש בחי' המדות וכמאמר דלאו מכל
14 אלין מדות איהו כלל וכנודע.
- 15 ואעפ"כ יש מציאות ענין התוארים הללו שבאו בתנ"ך ובדחז"ל. דהיינו ע"ד מארז"ל במקום
16 שאתה מוצא גדולתו כו' שם אתה מוצא ענותנותו שהוא ית' משפיל א"ע להיות מתלבש בעשר
17 כלים דאצילות
- 18 שהן בחי' חו"ג כו'. וג"ר חב"ד ואז שייך לקרותו בתוארים שנק' חכם מצד התלבשותו בחכמה
19 וכמאמר אליהו אנת חכים פי' שמספר בענותנותו שמשפיל א"ע להתלבש בבחי' כלי החכמה עם
20 היות שהחכמה אין ערוך אליו כלל כנ"ל. וכן משפיל א"ע להתלבש בבחי' חסד ונק' אז הגדול או
21 חסיד
- 22 וזהו שהגדולה היא ענותנותו שע"י ענוה והשפלה שהשפיל א"ע להתלבש במדת חסד אז דייקא
23 שייך לקרותו גדול משא"כ מהו"ע מרומם מגדר זה כנ"ל.

- 24 והנה שמותיו של הקב"ה הם הכלים דע"ס דאצי' שמתלבש בהן אוא"ס ב"ה ומתייחד עמהן
- 25 בתכלית היחוד ע"ד דאיהו וגרמוהי חד היינו שם אל הוא בבחי' כלי החסד. ושם אלקים בבחי'
- 26 כלי הגבורה ושם אדנ"י בבחי' מל'.
- 27 אמנם שם הוי"ה הוא הפנימי של כל השמות שהם הכלים. כי הוא בבחי' האורות המתלבשים
- 28 בתוך הכלים דהיינו בבחי' אל שהוא השם שבכלי החסד. הנה בבחי' האור הנמשך מא"ס ב"ה
- 29 להתלבש בו הוא בחי' שם הוי"ה.
- 30 וכן גם בבחי' שם אלקים שבכלי הגבורה מתלבש בתוכו שם הוי"ה שהוא בבחי' האור מא"ס
- 31 המתלבש בתוך הכלים הנ"ל.
- 32 ועד"ז בכל השמות שאינן נמחקין שהם בבחי' הכלים. ושם הוי"ה הוא בבחי' האורות
- 33 המתלבשים בהן. ולכך שם הוי"ה מצטרף עם כל השמות כמ"ש ביום עשות הוי"ה אלקים ארץ
- 34 ושמים כו' וכתוב הוי"ה צבאות כו' מפני שבחי' שם הוי"ה הוא הממשיך את האור א"ס
- 35 להתלבש בשמות אלקים וצבאות שהם הכלים כו' שהוא הממוצע בין אורות וכלים ולכך הוא
- 36 המחבר האורות עם הכלים:
- 37 **והנה** כתיב זה שמי לעלם וזה זכרי כו'. ופי' בת"ז שמי עם י"ה שס"ה ל"ת. זכרי עם ו"ה רמ"ח
- 38 מ"ע. והיינו שכללות התורה רמ"ח מ"ע ושס"ה ל"ת הם מושרשים בשם הוי"ה שהוא בחי' ז"א
- 39 דאצי'.
- 40 רמ"ח מ"ע נמשכים מבחי' החסדים שבז"א ושס"ה ל"ת
- ס, ב**
- 41 מבחי' הגבורות שבז"א ובהם נכללים כל פרטי הדינים דאוי"ה כשר ופסול חייב וזכאי כו'.
- 42 שההיתר והכשר נמשך מבחי' החסד דז"א והעובר אל"ת ממשיך עליו מבחינת הגבורות להיות
- 43 נענש כו' ואור א"ס ב"ה הוא מלובש בכלים דז"א עד דאיהו וגרמוהי חד כדלעיל וזהו בחי' שם
- 44 הוי"ה.
- 45 ובזה יובן מה שבכל התורה לא נזכר שם צבאות רק שם הוי"ה לבדו רק חנה אמרה ה' צבאות.
- 46 כי מרע"ה שזכה שתנתן התורה על ידו היינו לפי שהמשיך התלבשות אור א"ס בכלים דז"א.
- 47 ומשם נמשך התורה כנ"ל (ומשם היתה נבואתו כי עיקר נבואתו היתה מאצי' רק דרך מעבר נמשך על ידי הבריאה כמ"ש
- 48 בשער הקדושה להרח"ו ח"ג שער ו') אבל לא המשיך שיהיה ג"כ התלבשות אור א"ס בבי"ע ע"ד שהוא
- 49 מתייחד עם כלים דאצילות כך יהי' מתייחד עם כלים דבי"ע זה לא המשיך משה

- 50 ולא הוצרך לזה כי המשכת התורה המשיך מבחי' אצילות ממש. ושם מתייחד אור א"ס עם
51 הכלים עד דאיהו וגרמוהי חד כנ"ל. משא"כ בבי"ע אין הגילוי כלל *בהכלים (ולאו איהו וגרמוהי חד בהון*
52 *כנודע)* אבל הנביאים שאחריו המשיכו את אור א"ס ב"ה שיתלבש ג"כ בכלים דבי"ע מה שלא
53 היה כן בימי מרע"ה.
- 54 והיינו שחנה פתחה תחלה בשם צבאות ואחריה נמשכו כל הנביאים שענין שם זה הוא מורה על
55 ענין התלבשות אור א"ס בכלים דבי"ע להיות מתייחד עמהם ג"כ וכמשי"ת אי"ה.
- 56 והוצרכו לזה כי בימי מרע"ה שהיתה נבואתו מאצילות ע"כ המשיך להם למטה התורה משם
57 מבחי' אצילות והוא היה דבר ה' בפי משה וקיימו ישראל התורה כו'. אבל בימי הנביאים
58 שאחריו שלא היו ישראל עושין רש"מ והוצרכו הנביאים להוכיחם.
- 59 וענין ההפרש בין תוכחה שאומר הנביא לשאר מוכיח הוא כי בהנביא הנה התוכחה היא דבר ה'
60 המתלבש בדבורו של הנביא ונמצא הוא ית' הוא המוכיח. ולזאת הוכרח להיות המשכת התורה
61 מאצילות לבי"ע כדי שיקיימו ישראל התורה
- 62 כי בהיותה באצילות כבימי משה לא היו מקיימים אותה ישראל שבימי הנביאים אחר דורו של
63 משה מצד שנשגבה מהם והית' התורה בפ"ע והאדם בפ"ע. ולכך היה צ"ל התלבשות התורה
64 מאצ"י לבריאה ונמשך שם דבר ה' בפי הנביא להזהיר את ישראל שיקיימו התורה כו'. והגיע
65 להם עי"ז התוכחה מדבר ה' ממש המתלבש בכלים דבי"ע ומשם בפי הנביא כו'.
- 66 והנה הגם שאין נביא רשאי לחדש דבר. אך אין זה חדוש ותוספת על תורת מרע"ה. רק המשכת
67 התורה בלי תוס' וגרעון מאצילות לבריאה.
- 68 וזהו ענין שם צבאות שנז' בנביאים כי צבאות הוא לשון חיילות. והם גדודי נשמות ומלאכים
69 דבריאה אשר אין מספר לגדודיו והם נבראים ומחודשים מאין ליש ממש. ואינן אלהות כלל
70 כמו אצילות שהוא בחי' אלהות ממש
- 71 ואעפ"כ הנביאים המשיכו שיתלבש בהם אור א"ס ב"ה בתכלית היחוד כמו שנתלבש בכלים
72 דאצ"י עד דאיהו וגרמוהי חד עד שיהיה נק' האור א"ס המלובש בהם בשם צבאות שהוא שם
73 התואר שהוא עצמו הוא בחי' הצבאות ממש כענין איהו וגרמוהי חד שבאצ"י שהוא עצמו הוא
74 הדעה כו'. כך מתייחד בכלי' דבי"ע עד שהוא עצמו הוא הצבאות כו'. ולא שהם נפרדים בפ"ע
75 רק שבטלים אליו אלא שמתייחד עמהן ממש. וכמשל יחוד וחבור
- ס, ג**
- 76 הנשמה עם הגוף שהגם שהגוף הוא הכלי והעיקר היא הנשמה עכ"ז מתאחדת עם הגוף שנק'
77 אדם הנשמה שבגוף ואין להגוף שם בפ"ע כו' וכהדין קמצא דלבושיי מיניה וביה.

- 78 וכמו שקורין לאדם שלמד חכמה בשם חכם הנה החכמה קודם שלמדה היא מהות בפ"ע זולת
79 האדם שלמדה והאדם מהות בפ"ע. וכשקנה החכמה נק' חכם ע"ש החכמה שהוא שם התואר.
- 80 כך עד"מ למעלה עם היות הכלים דבי"ע הם מהות בפ"ע בחי' נשמות ומלאכים נבראים רק
81 שבטלים אליו ית'. אך עכ"ז ע"י שהמשיכו הנביאים להיות גלוי אוא"ס ב"ה בהם ע"ד יחודו
82 באצי' אז נק' הוא ית' הוי"ה צבאות שהוא שם התואר שהוא ית' הוא אחד עם הצבאות הנ"ל
83 ואינן נפרדים כו'.
- 84 ולכן שם הוי"ה מצטרף לשם צבאות כי שם הוי"ה הוא באצי' והוא המשכת אוא"ס בכלי'
85 דאצי' ואם כן כדי שיתמשך אור א"ס בבי"ע הוא על ידי שם הוי"ה בתחלה וזהו הוי"ה צבאות.
- 86 ולאחר שהמשיכו הנביאים בחי' זו אזי הוכיחו את ישראל בשם זה כי מבחי' זו שבבריאה נמשך
87 הנבואה להנביא דבר ה' ממש הוא המוכיח את ישראל ולא דמי כלל לשאר מוכיח כו' שהיא
88 תוכחת הנברא וזוהי תוכחת הבורא ית' ממש.
- 89 והכח להמשכה זו שיהיה אור א"ס מתלבש בבי"ע ע"ד הנ"ל כבאצי' המשיכו הנביאים מבחי'
90 העיגול והסוכ"ע אשר שם כחשכה כאורה שוין השוה ומשוה קטן וגדול שהוא דוקא יכול
91 לישפל א"ע למטה מטה גם בבי"ע כי קמי' ית' כולם שוים וכמ"ש ומתחת זרועו' עולם *נובזה יובן*
92 מ"ש בחנה ותתפלל על ה' כו' ותאמר הוי"ה צבאות שכדי להמשיך בחי' צבאות הוצרך להמשיך מבחי' על הוי"ה היינו למעלה משם
93 הוי"ה כמבואר הפי' בזה במ"א. ע' בפי' משפטים ע"פ לא תהי' משכלה ועקרה כו'.
- 94 **ו"ש** בעצם היום הזה יצאו כל צבאות וגו'. פי' צבאות הוי"ה הוא לשון סמוך שהצבאות נטפל
95 לשם הוי"ה אבל אינו לשון שם התואר כמו הוי"ה צבאות. והיינו בחי' הנצוצים שנתבררו
96 בגלות דמצרים ונתעלו ליכלל בשם הוי"ה הם הנק' צבאות הוי"ה כי רפ"ח נצוצים נפלו
97 בשבה"כ ומזה נתברר בגלות מצרים ר"ב נצוצים וע"ז נאמר וינצלו את מצרים. וז"ש וגם ערב
98 רב עלה אתם. וכתוב רב לך כו'.
- 99 ופי' וענין שנק' צבאות הוי"ה בחי' טפל וסמוך לשם הוי"ה. הענין כי מספר רפ"ח נצוצים הם
100 מבחי' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כו'. וכאשר נתבררו מבי"ע לחזור לשרשם אז אינם נקראים
101 בשמות אלו כלל מפני שנתכללו במקורם בתכלית היחוד לכך אינם עולים בשם כלל.
- 102 והמשל בזה כשהאדם משכיל בגדולת ה' בהתבוננות והשגה אזי נרגשת ההשגה בבחי' יש ודבר.
103 אבל כשנתבטל במציאות לגמרי אז אינו מרגיש ההשגה והבטול בבחי' יש ודבר מה כ"א הוא
104 בטל לגמרי בתכלית הבטול בלי הרגשה כלל.
- 105 כך עד"מ הנצוצים דתהו שנפלו בשבירה יש להן שמות שזה מורה בחי' יש ודבר עד שנק' בשם
106 שזהו הגילוי לזולתו כמו האדם שבפי"ע א"צ לשם רק שחבירו קוראו בשם. וכיון שנתבררו
107 וחזרו למקורם בתכלית הבטול להתכלל באלקות אזי אין להם שמות כלל.

- ולכן נקי אז צבאות הוי"ה שהם טפלים וסמוכים ונכללים בשם הוי"ה ופי' הוציא ה' את בני 108
ישראל על צבאתם היינו שנשיי הן למעלה מבחי' ניצוצין הנ"ל: 109

~~~~~